

Tommy Dinesen (SF):

Baggrunden for, at jeg stiller spørgsmålet til miljøministeren, er, at Folketinget for 5 år siden vedtog lodspligt for skibe, der gennemsejlede danske farvande. Det blev enstemmigt vedtaget. Senere har man fremsat lovforslag om en ny lodslov. Stadig væk er der ikke sket ret meget.

Da jeg går ud fra, at ministerens hjerte banker for miljøet, og på baggrund af det, der skete i Alaska, nemlig nogle olieudslip fra et olieskib, der gik på grund, vil jeg godt høre ministerens kommentarer. Jeg har også stillet spørgsmålet, fordi ministeren bestyrer Ramsarområderne, og fordi man andre steder har sat forsikringssummen op for skibe, der gennemsejler lignende farvande.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har været noget usikker på, hvad det var, hr. Tommy Dinesen ville med sit spørgsmål, men lidt klogere er jeg da blevet efter den begrundelse, der er kommet for spørgsmålet.

Jeg bliver nødt til at sige, at både når det drejer sig om forsikringspræmier, og når det drejer sig om lodspligt, er det ikke miljøministeren, spørgsmålet bør rettes til, for det hører under henholdsvis industriministeren og forsvarsministeren.

Til det konkrete spørgsmål om forsikringspræmier på skibe vil jeg godt sige, at vi ikke har haft nogen problemer med at få inddrevet beløbene, i det omfang vi har været klar over, hvor forureningen kom fra, men når der er tale om den mere generelle forurening, har vi naturligvis haft nogle problemer. Det er rigtigt, at der i 1984 blev vedtaget ændringer til konventionerne om erstatningsansvar. Konventionerne er fra henholdsvis 1969 og 1971, og der var tale om en forøgelse af konventionernes muligheder for udbetaling af erstatning, men disse regler er ikke trådt i kraft endnu. Danmark arbejder sammen med andre vesteuropæiske lande på, at det kan ske så hurtigt som muligt, men vi har nogle problemer med USA.

Tommy Dinesen (SF):

Det er ikke, fordi man skal male noget på væggen, der ikke er der, men eftersom der sejler 8.000 skibe gennem Lillebælt hvert år, 20.000 gennem Storebælt og 12.000 gennem Øresund, synes jeg, man indtil nu har været meget heldig,

fordi der ikke er sket noget. I tilfælde af, at der skete en kollision f.eks. mellem to olieskibe, eller hvis bare ét var impliceret, ville det i hvert fald betyde nogle regninger og skade miljøet lige så meget eller måske betydelig mere, end man har set i Alaska, hvor man fik nogle gevaldige regninger. Det er i hvert fald baggrunden for, at man andre steder er begyndt at sætte forsikringspræmierne op.

Mit spørgsmål går nu på, om ministeren i regeringen vil arbejde for, at man sætter forsikringspræmierne op, således at man kan tage de katastrofer, der måtte komme, og f.eks. retable-re havområder, for det er jeg overbevist om at man ikke kan i dag med de mange gennemsejlende skibe. Man ved, at 5 pct. af de skibe, der burde have lods i danske farvande, ikke tager det, og de, der ikke tager lods, er ganske givet dem, der ikke er særlig godt forsikrede og ikke vil kunne betale de millioner af kroner, det kan komme til at dreje sig om.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil bede hr. Tommy Dinesen om forståelse for, at det, hr. Tommy Dinesen spørger om, altså ikke er mit ressortområde.

Regeringen har 21 medlemmer, for at man kan dække forskellige ekspertområder, og dette er altså ikke et område, som Miljøministeriet forhandler.

Når det drejer sig om lodspligt, er det Forsvarsministeriet, og jeg har forstået, at man ikke ensidigt kan indføre lodspligt i danske farvande, hvis ikke man har aftalt det internationalt. Jeg er ikke ekspert på området, men sådan mindes jeg i hvert fald tingene.

Hvad angår spørgsmålet om forsikringspræmier, har vi vedtaget, at man skal prøve at få forhøjet forsikringspræmierne, men det er ikke lykkedes os at få de konventioner sat i kraft, hvori det indgår. Jeg vil så helt stille sige, at vi netop har nogle problemer med f.eks. USA's lovgivning, fordi de har et helt ulimiteret – ubegrænset – forsikringsbeløb.

Fordi det er sådan, har vi faktisk den situation, at der laves dækselskaber, sådan at der i virkeligheden ikke er en eneste krone, når det kommer til stykket, og det er heller ikke en hensigtsmæssig udvikling. Det er altså også begrundelsen for, at det er ganske vigtigt, at der er tale om internationale konventioner, og det er derfor, vi arbejder for det. Det gør de relevante